

Carles Dénia: «Els versos d'Ausiàs March parlen a Déu, i vaig voler transmetre un ambient volàtil»

Aquesta setmana Enderrock entrevista els cinc finalistes al Premi Miquel Martí i Pol del Certamen Terra i Cultura 2018

Carles Dénia | Mésdemil

"Qual serà el jorn que la mort jo no tema", d'Ausiàs March, amb música de **Carles Dénia** i arranjaments de percussió d'Aleix Tobias (**Coetus**), és un dels cinc poemes finalistes al Premi Miquel Martí i Pol 2018 que organitza el Cellar Vall-Llach. El jurat es reunirà el 10 de novembre, i la seva decisió es farà pública el dimarts 13 de novembre.

Com heu acabat treballant junts Carles Dénia i Aleix Tobias de Coetus?

Jo vaig fer la música del *Cant espiritual* (Càtedra, 2018), tot un disc dedicat a un poema llarg d'Ausiàs March, i de fet "Qual serà el jorn que la mort jo no tema" és l'única cançó en què comparteixo música amb l'Aleix, que hi treballa els arranjaments de percussió. Ell amb **Coetus** va recuperar al disc *De banda a banda* (Satélite K, 2018) alguns fragments del meu treball amb Ausiàs March, com també d'un altre poeta que he treballat, Ibn Khafaja (amb "Tot i que em creia fort i ferm com una roca"). A més de les gravacions, compartim també directes conjunts.

Què et va inspirar la lletra del poema "Qual serà el jorn que la mort jo no tema"?

El repte del disc va ser musical, aconseguir canvis de registre en tot el poema. En aquest en concret, els versos parlen d'una cosa molt elevada, i vaig mirar de transmetre un ambient volàtil i espiritual, d'elevació, com passa en la música sufí. Ausiàs March s'adreça a Déu.

Quina és l'aportació d'Aleix Tobias a la teva musicació?

L'Aleix tenia un patró rítmic molt especial, dirigit a la música sufí, modal, i jo vaig crear una melodia que entrés en la dècima marchiana, que entrés de manera suau, dins una estructura complexa i uns elements concrets. La dificultat de musicar el *Cant espiritual* ha estat trobar-se sempre amb la cesura a la quarta síl·laba, cosa que creava sempre el mateix ritme, i jo volia que fos variat, desfer la canatrella rítmica, per alliberar-me d'aquella cotilla. Ha estat una de les feines noves més complicades i curioses de fer.